VISPĀRĒJĀS TIESAS SPRIEDUMS (otrā palāta)

2016. gada 24. maijā*

Eiropas Savienības preču zīme — Iebildumu process — Eiropas Savienības grafiskas preču zīmes "Supeco" reģistrācijas pieteikums — Agrāka Eiropas Savienības grafiska preču zīme "SUPER COR" — Relatīvs atteikuma pamats — Sajaukšanas iespēja — Apjoms, kādā apelācijas padome veic pārbaudi — Preces un pakalpojumi, uz kuriem balstīts iebildums — Regulas (EK) Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts — Regulas (EK) Nr. 2868/95 15. noteikuma 2. punkta f) apakšpunkts — Paziņojums Nr. 2/12

Lieta T-126/15

El Corte Inglés, SA , Madride (Spānija), ko pārstāv *J. L. Rivas Zurdo*, advokāts,

prasītāja,

pret

Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma biroju (*EUIPO*), ko pārstāv *E. Scheffer* un *A. Folliard-Monguiral*, pārstāvji,

atbildētājs,

otra procesa *EUIPO* Apelācijas padomē dalībniece un persona, kas iestājusies lietā Vispārējā tiesā –

Grup Supeco Maxor, SL , Madride (Spānija), ko pārstāv *S. Martínez-Almeida* un *Alejos-Pita*, advokāti,

par prasību par *EUIPO* Apelācijas piektās padomes 2014. gada 4. decembra lēmumu lietā R 1112/2014-5 attiecībā uz iebildumu procesu starp *El Corte Inglés, SA* un *Grup Supeco Maxor, SL*.

VISPĀRĒJĀ TIESA (otrā palāta)

šādā sastāvā: priekšsēdētāja M. E. Martinša Ribeiru [*M. E. Martins Ribeiro*], tiesneši S. Žervazonī [*S. Gervasoni*] (referents) un L. Madise [*L. Madise*],

sekretārs E. Kulons [*E. Coulon*],

ņemot vērā prasības pieteikumu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2015. gada 18. martā,

ņemot vērā *EUIPO* atbildes rakstu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2015. gada 3. septembrī,

ņemot vērā personas, kas iestājusies lietā, atbildes rakstu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2015. gada 21. septembrī,

* Tiesvedības valoda: franču.

ņemot vērā, ka puses trīs nedēļu laikā pēc paziņojuma par tiesvedības rakstveida daļas pabeigšanu nav iesniegušas pieteikumu par tiesas sēdes noteikšanu, un, piemērojot Vispārējās tiesas Reglamenta 106. panta 3. punktu, pieņēmusi lēmumu lemt par prasību bez tiesvedības mutvārdu daļas,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

Tiesvedības priekšvēsture

1 2012. gada 30. aprīlī persona, kas iestājusies lietā, – *Grup Supeco Maxor*, *SL* – iesniedza Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojam (*EUIPO*) Eiropas Savienības preču zīmes reģistrācijas pieteikumu saskaņā ar Padomes 2009. gada 26. februāra Regulu (EK) Nr. 207/2009 par Kopienas preču zīmi (OV L 78, 1. lpp.).

2 Reģistrācijai pieteiktā preču zīme ir šāds grafisks apzīmējums:

3 Pakalpojumi, attiecībā uz kuriem tika lūgta reģistrācija, tostarp ietilpst 35. klasē atbilstoši pārskatītajam un grozītajam Nicas 1957. gada 15. jūnija Nolīgumam par preču un pakalpojumu starptautisko klasifikāciju preču zīmju reģistrācijas vajadzībām un it īpaši ietver tādus pakalpojumus kā “pārdošana izsolēs” un pakalpojumus “preču grupēšana trešo personu labā (izņemot to transportēšanu), kas ļauj patērētājiem šīs preces ērti apskatīt, izvēlēties un nopirkt tuvākajās tirdzniecības vietās, tostarp veikalos, [kā arī] preču mazumtirdzniecības pakalpojumi” (turpmāk tekstā – “mazumtirdzniecības pakalpojumi”).

4 2012. gada 16. augustā prasītāja – *El Corte Inglés*, *SA* – iesniedza iebildumu pret reģistrācijai pieteiktās preču zīmes reģistrāciju attiecībā uz visiem reģistrācijas pieteikumā norādītajiem pakalpojumiem.

5 Iebildums tostarp bija balstīts uz šādu Eiropas Savienības grafisku preču zīmi, kuras pieteikums iesniegts 2008. gada 18. jūnijā un kura reģistrēta 2012. gada 1. februārī ar numuru 6997407 attiecībā uz precēm un pakalpojumiem, kas tostarp ietilpst 35. klasē:

6 Iebilduma pamatojumam bija norādīts Regulas Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunktā paredzētais pamats. Paziņojumā par iebildumu tostarp bija šādas norādes: “Preču & pakalpojumu saraksts” un “[iebildums] balstīts uz daļu no precēm un pakalpojumiem”, pēc kurām bija norādīts šāds 35. klasē ietilpstošo pakalpojumu uzskaitījums: “reklāma; komercdarījumu vadīšana; komercdarbības pārvaldīšana; biroja darbi”.

7 2014. gada 28. februārī Iebildumu nodaļa daļēji apmierināja iebildumu, atsaucoties uz reģistrācijai pieteiktās preču zīmes un agrākās preču zīmes sajaukšanas iespēju. It īpaši tā atteica reģistrācijai pieteiktās preču zīmes reģistrāciju attiecībā uz visiem apstrīdētajiem pakalpojumiem, kas ietilpst 35. klasē. Pamatojoties uz 2012. gada 20. jūnija paziņojumu Nr. 2/12 attiecībā uz klašu nosaukumu izmantošanu preču un pakalpojumu sarakstos Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikumu un reģistrācijas mērķiem (OV ITSB 7/2012), Iebildumu nodaļa uzskatīja, ka prasītājas nolūks ir aptvert visus pakalpojumus, kas uzskaitīti attiecīgās Nicas [nolīguma] klasifikācijas konkrētās klases alfabētiskajā sarakstā. Tādējādi tā salīdzināja pakalpojumus, kuri ietilpst 35. klasē un kurus aptver reģistrācijai pieteiktā preču zīme, ar paziņojumā par iebildumu norādītajiem pakalpojumiem, kā arī pakalpojumiem “pārdošana izsolēs” un “pārdošanas automātu iznomāšana”, kas ietilpst 35. klasē ietilpstošo pakalpojumu alfabētiskajā sarakstā, lai secinātu par šo pakalpojumu identiskumu vai to līdzību.

8 2014. gada 24. aprīlī persona, kas iestājusies lietā, iesniedza apelācijas sūdzību par Iebildumu nodaļas lēmumu.

9 *EUIPO* Apelācijas piektā padome ar 2014. gada 4. decembra lēmumu (turpmāk tekstā – “apstrīdētais lēmums”) daļēji apmierināja apelācijas sūdzību, atceļot un grozot Iebildumu nodaļas lēmumu daļā, kurā tā bija apmierinājusi iebildumu attiecībā uz “pārdošanu izsolēs” un mazumtirdzniecības pakalpojumiem.

10 Apelācijas padome apstrīdētā lēmuma 14. punktā vispirms norādīja, ka prasītājas Iebildumu nodaļā iesniegtā iebilduma tvērumā ietilpst vienīgi paziņojumā par iebildumu skaidri norādītie pakalpojumi. Šajā ziņā tā norādīja, ka pakalpojumi “pārdošana izsolēs” šajā paziņojumā nav uzskaitīti kā pakalpojumi, kuri ietilpst 35. klasē un kurus aptver agrākā preču zīme, un ka turklāt prasītāja ne iebildumu procesā, ne apelācijas procesā vispār nav apgalvojusi, ka tās iebildums ir balstīts arī uz šiem

pakalpojumiem. Tās ieskatā prasītāja, gluži pretēji, savos apsvērumos par apelācijas sūdzību ir apgalvojusi, ka tās iebildums ir “balstīts uz daļu no precēm un pakalpojumiem”, kurus aptver agrākās preču zīmes, tādējādi aptverot paziņojumā par iebildumu skaidri norādītos pakalpojumus. No tā Apelācijas padome secināja, ka iebildums nav balstīts uz “pārdošanu izsolēs” un ka nav jānosaka, vai agrākā preču zīme aptver citus pakalpojumus, kuri neietilpst klašu nosaukumu literārās nozīmes tvērumā.

11 Tāpēc Apelācijas padome ar agrāko preču zīmi aptverto pakalpojumu līdzības izvērtējumu attiecināja vienīgi uz pakalpojumiem “reklāma, komercdarījumu vadīšana, komercdarbības pārvaldīšana, biroja darbi”. Šajā ziņā tā uzskatīja, ka šie pakalpojumi nav līdzīgi ne “pārdošanai izsolēs”, ne mazumtirdzniecības pakalpojumiem, kurus aptver reģistrācijai pieteiktā preču zīme (apstrīdētā lēmuma 36.–42. punkts).

Lietas dalībnieku prasījumi

12 Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

— atcelt apstrīdēto lēmumu daļā, kurā ar to ir atcelts un grozīts Iebildumu nodaļas lēmums;

— piespriest *EUIPO* un personai, kas iestājusies lietā, atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

13 *EUIPO* prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

— noraidīt prasību;

— piespriest prasītājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

14 Personas, kas iestājusies lietā, prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

— noraidīt prasību;

— piespriest prasītājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Juridiskais pamatojums

15 Prasītāja būtībā izvirza vienu vienīgu pamatu, proti, Regulas Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpumu.

16 Prasītāja, neapstrīdot ne Apelācijas padomes definēto konkrētās sabiedrības daļu, ne tās veikto attiecīgo apzīmējumu līdzības vērtējumu, pārmet Apelācijas padomei, ka tā, veicot attiecīgo pakalpojumu salīdzinājumu, nav ņēmusi vērā atsevišķus pakalpojumus, kuri nav norādīti paziņojumā par iebildumiem, bet kurus aptver agrākā preču zīme, tostarp pakalpojumus “pārdošana izsolēs”, un tādējādi ir kļūdaini secinājusi par līdzības neesamību starp, pirmkārt, ar agrāko preču zīmi aptvertajiem pakalpojumiem un, otrkārt, ar reģistrācijai pieteikto preču zīmi aptvertajiem pakalpojumiem “pārdošana izsolēs”, kā arī mazumtirdzniecības pakalpojumiem.

17 Šajā ziņā ir jāatgādina, ka prasītāja paziņojuma par iebildumu veidlapā ir atzīmējusi iedaļu “Balstīti uz daļu no precēm un pakalpojumiem” un pēc tam tajā uzskaitījusi šādus pakalpojumus: “reklāma; komercdarījumu vadīšana; komercdarbības pārvaldīšana; biroja darbi” (skat. iepriekš 6. punktu).

18 Turklāt sava iebilduma pamatu izklāstā prasītāja nav sniegusi nekādus precizējumus attiecībā uz pakalpojumiem, uz kuriem balstīts minētais iebildums.

19 Tādējādi, kā pamatoti norāda persona, kas iestājusies lietā, atšķirībā no iebilduma, kas aplūkots 2013. gada 15. janvāra spriedumā lietā *Lidl Stiftung*/ITSB – *Lactimilk* (“BELLRAM”) (T-237/11, Krājums, EU:T:2013:11), paziņojumā par iebildumu, kas aplūkojams izskatāmajā lietā, nav nekādu pretrunu, kas var radīt šaubas attiecībā uz pakalpojumiem, uz kuriem balstīts iebildums, jo prasītāja vienlaikus ir paziņojusi par savu nodomu balstīt iebildumu vienīgi uz daļu no precēm un pakalpojumiem, kurus aptver tās preču zīme, un uzskaitījusi daļu no šiem pakalpojumiem, tostarp tās reģistrācijas pieteikumā norādītos pakalpojumus, kuri ietilpst 35. klasē.

20 Tomēr prasītāja uzskata, ka Apelācijas padome no paziņojuma par iebildumu kļūdaini ir secinājusi, ka tas ir balstīts vienīgi uz pakalpojumiem “reklāma; komercdarījumu vadīšana; komercdarbības pārvaldīšana; biroja darbi”, un ka tie nevar tikt vērtēti kā tādi, kuri ietver arī “pārdošanu izsolēs”. Šajā ziņā tā pamatojas uz paziņojuma Nr. 2/12 V punktu, saskaņā ar kuru “attiecībā uz [Eiropas Savienības] preču zīmju reģistrācijas pieteikumiem, kuri reģistrēti pirms [2012. gada 21. jūnija] un kuros izmantotas visas vispārējās norādes, kas minētas konkrētās [Nicas klasifikācijas] klases nosaukumā, [*EUIPO*] uzskata, ka reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja nodoms [..] ir aptvert visas preces vai pakalpojumus, kuri uzskaitīti šīs klases alfabētiskajā sarakstā, kas ietverts pieteikuma iesniegšanas brīdī spēkā esošajā izdevumā”. Tā kā agrākā preču zīme ir reģistrēta pirms 2012. gada 21. jūnija un reģistrācijā izmantotas vispārējās norādes, kuras uzskaitītas Nicas klasifikācijas 35. klases nosaukumā, prasītāja no tā secina, ka tās iebildums ir balstīts arī uz šīs klases alfabētiskajā sarakstā uzskaitītajiem pakalpojumiem “pārdošana izsolēs” un “pārdošanas automātu iznomāšana”.

21 Ir jāuzskata, ka, lai gan no paziņojuma Nr. 2/12 V punkta izriet, ka attiecībā uz Eiropas Savienības preču zīmēm, kuras reģistrētas pirms 2012. gada 21. jūnija, ar preču zīmi aizsargātās preces un pakalpojumi nav tikai tie, kuri skaidri norādīti preču zīmes reģistrācijas pieteikumā, vienīgi no šī formulējuma nevar tikt secināts, ka šī plašā attiecīgo preču un pakalpojumu interpretācija attiecas arī uz paziņojumu par iebildumu, kas balstīts uz preču zīmi, kura reģistrēta pirms 2012. gada 21. jūnija. Kā to pamatoti norāda *EUIPO*, šī paziņojuma un arī iebildumu procesa saturu regulē īpašas normas. Saskaņā ar šīm normām, aplūkotām judikatūras gaismā, minētajā paziņojumā skaidri un precīzi ir jānorāda preces un pakalpojumi, uz kuriem balstīti iebildumi.

22 Tāpat no Komisijas 1995. gada 13. decembra Regulas (EK) Nr. 2868/95, ar ko īsteno Padomes Regulu (EK) Nr. 40/94 par Kopienas preču zīmi (OV L 303, 1. lpp.), kas it īpaši grozīta ar Komisijas 2005. gada 29. jūnija Regulu (EK) Nr. 1041/2005 (OV L 172, 4. lpp.), 15. noteikuma 2. punkta f) apakšpunkta lielākajā daļā no valodu redakcijām, izņemot franču valodu, izriet, ka paziņojums par iebildumu ietver preces un pakalpojumus, kas ir iebilduma pamatā.

23 Protams, Regulas Nr. 2868/95 15. noteikuma 2. punkta f) apakšpunkta franču valodas redakcijā ir paredzēts, ka “l’acte d’opposition doit comporter [..] les produits et services á l’encontre desquels l’opposition est formée” (“paziņojums par iebildumu ietver [..] preces un pakalpojumus, pret kuriem vērsts iebildums”).

24 Tomēr, kā norāda *EUIPO*, franču valodas redakcija ir viena no retajām, kurās ir šāds formulējums, lielākajā daļā no šīs normas valodu redakcijām ir paredzētas preces un pakalpojumi, uz kuriem ir balstīts iebildums. Proti, angļu valodas redakcijā ir minēts “the goods and services on which the opposition is based”, vācu valodas redakcijā – “die Waren und Dienstleistungen, auf die sich der Widerspruch stützt”, itāliešu valodas redakcijā – “i prodotti e i servizi sui quali si basa l’opposizione” un spāņu valodas redakcijā – “los productos y servicios en los que se basa la oposición”.

25 Tā saskaņā ar pastāvīgo judikatūru kādā no valodu redakcijām izmantotais kādas Savienības tiesību normas formulējums nevar būt vienīgais šīs normas interpretācijas pamats vai tam šajā ziņā būtu piešķirama prioritāra nozīme salīdzinājumā ar citu valodu redakcijām. Šāda nostāja faktiski nebūtu saderīga ar prasību par Savienības tiesību vienveidīgu piemērošanu. Gadījumā, kad ir atšķirība starp

valodu redakcijām, attiecīgā norma ir jāinterpretē atkarībā no tiesiskā regulējuma, kura daļa tā ir, vispārējās sistēmas un mērķa (skat. spriedumu, 2012. gada 15. novembris, *Kurcums Metal*, C-558/11, Krājums, EU:C:2012:721, 48. punkts un tajā minētā judikatūra).

26 Attiecībā uz normu, kas regulē iebildumu procesu, vispārējo sistēmu līdzīgi *EUIPO* ir jānorāda, ka, pirmkārt, visas paziņojumā par iebildumiem ietveramās norādes, kas paredzētas Regulas Nr. 2868/95 15. noteikuma 2. punkta b)–e) un g) apakšpunktā un norādītas kopā ar šī paša noteikuma f) apakšpunktā paredzēto norādi, attiecas uz agrāko preču zīmi, kas apstiprina interpretāciju, saskaņā ar kuru šis noteikums attiecas uz precēm un pakalpojumiem, kurus aptver minētā preču zīme. Otrkārt, minētās regulas 15. noteikuma 3. punkta a) apakšpunkts, saskaņā ar kuru paziņojumā par iebildumu “var” ietvert norādi uz precēm un pakalpojumiem, pret kuriem vērsts iebildums, apstiprina, ka paziņojumā par iebildumu atsauce uz precēm un pakalpojumiem, kurus aptver apstrīdētā preču zīme, ir vienīgi izvēles iespēja, un nesakrīt ar šīs regulas 15. noteikuma 2. punkta f) apakšpunktu, jo šīs pašas regulas 15. noteikuma 3. punkta a) apakšpunktā ir precizēts, ka, ja šādas norādes nav, tiek uzskatīts, ka iebildums ir vērsts pret visām precēm un pakalpojumiem, uz kuriem attiecas Eiropas Savienības preču zīmes pieteikums, pret ko iesniegts iebildums.

27 Attiecībā uz normu, kurās noteikts paziņojuma par iebildumu saturs, mērķi, ir jānorāda, ka Regulā Nr. 2868/95 ir nošķirtas divu veidu norādes saistībā ar minēto paziņojumu, – norādes, kuru neesamība saskaņā ar šīs regulas 17. noteikumu var būt šī paziņojuma nepieļaujamības [nepieņemamības] pamats un kuras tostarp ir paredzētas minētās regulas 15. noteikuma 2. punktā, un norādes, kuras paredzētas šī paša noteikuma 3. punktā un kuru neesamība var radīt vienīgi tādas sekas kā iebilduma pamatotības vērtējums. Konkrēti, kā tas arī ir norādīts iepriekš 26. punktā, minētā [3.] punkta a) apakšpunktā ir paredzēts, ka, ja nav norādes uz precēm un pakalpojumiem, pret kuriem ir vērsts iebildums, iebildums tiek uzskatīts par vērstu pret visām precēm un pakalpojumiem, uz kuriem attiecas preču zīmes pieteikums, pret ko iesniegts iebildums. Turpretim, ja paziņojumā par iebildumu nav ietverta minētās regulas 15. noteikuma 2. punkta f) apakšpunktā paredzētā norāde, iebildums tiek noraidīts kā nepieņemams saskaņā ar šīs pašas regulas 17. noteikuma 4. punktu. Tāpēc šis pats nosacījums vienlaikus nevar būt ietverts minētās regulas 15. noteikuma 2. un 3. punktā.

28 Pastāvot šādiem apstākļiem, tas, ka Regulas Nr. 2868/95 15. noteikuma 2. punkta f) apakšpunkta franču valodas redakcijā nav norādes uz precēm un pakalpojumiem, uz kuriem balstīts iebildums, un tas, ka šīs norādes neesamība acīmredzami ir pārrakstīšanās kļūda, neļauj interpretēt šo normu kā tādu, kurā nav paredzēts, ka paziņojumā par iebildumiem ir jānorāda minētās preces un pakalpojumi.

29 Turklāt ir jāatgādina, ka saskaņā ar pastāvīgo judikatūru kopš 2012. gada 19. jūnija sprieduma lietā *Chartered Institute of Patent Attorneys* (C-307/10, Krājums, EU:C:2012:361, 49., 56. un 61. punkts, attiecībā uz Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 22. oktobra Direktīvu 2008/95/EK, ar ko tuvina dalībvalstu tiesību aktus attiecībā uz preču zīmēm (OV L 299, 25. lpp.)), kura izpildes nodrošināšanai tieši bija domāts paziņojums Nr. 2/12, lai ievērotu skaidrības un precizitātes prasības, kas ļauj kompetentajām iestādēm un uzņēmējiem noteikt reģistrācijai pieteiktās preču zīmes aizsardzības apjomu, preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzējam, kurš izmanto visus Nicas nolīguma klasifikācijas vienas konkrētas klases nosaukuma vispārīgos apzīmējumus, lai identificētu preces vai pakalpojumus, attiecībā uz kuriem tiek lūgta preču zīmes aizsardzība, ir jāprecizē, vai tā reģistrācijas pieteikums paredz aptvert visas šīs klases alfabētiskajā sarakstā ietilpstošās preces vai pakalpojumus. Gadījumā, kad reģistrācijas pieteikums attiecas vienīgi uz dažām šīm precēm vai pakalpojumiem, reģistrācijas pieteikuma iesniedzējam ir pienākums precizēt, kuras no šajā klasē ietilpstošajām precēm vai pakalpojumiem ir paredzēts aptvert (skat. šajā ziņā spriedumu, 2014. gada 27. februāris, *Advance Magazine Publishers*/ITSB – *López Cabré* (“VOGUE”), T-229/12, EU:T:2014:95, 36. punkts, un 2015. gada 19. aprīlis, *Chair Entertainment Group*/ITSB – *Libelle* (“SHADOW COMPLEX”), T-717/13, EU:T:2015:242, 32., 34. un 37. punkts).

30 Šādas skaidrības un precizitātes prasības ir uzskatāmas par tādām, kas attiecas arī uz iebilduma iesniedzēju, paredzot, ka tam ir jānorāda preces un pakalpojumi, uz kuriem ir balstīts iebildums, lai ļautu *EUIPO* lemt par iesniegto iebildumu un preču zīmes, pret kuru vērsts iebildums, reģistrācijas pieteikuma iesniedzējam norādīt savus aizstāvības argumentus (skat. šajā ziņā spriedumu, 2015. gada 12. februāris, *Klaes*/ITSB – *Klaes Kunststoffe* (“Klaes”), T-453/13, EU:T:2015:98, 32. punkts). Tādējādi it īpaši tad, kad, kā tas ir izskatāmajā lietā, iebilduma iesniedzējs norāda, ka tā iebildums ir balstīts uz daļu no precēm un pakalpojumiem, kurus aptver preču zīme, kuras īpašnieks tas ir, viņam skaidri un precīzi ir jānorāda preces un pakalpojumi, uz kuriem balstīts iebildums.

31 No tā izriet, ka, pretēji tam, ko norāda prasītāja, izskatāmajā lietā paziņojuma Nr. 2/12 V punkts nevar tikt piemērots pat pēc analoģijas, lai secinātu, ka papildus tiem pakalpojumiem, kuri norādīti paziņojumā par iebildumu, iebildums bija balstīts uz pakalpojumiem “pārdošana izsolēs” un “pārdošanas automātu iznomāšana”.

32 Ņemot vērā iepriekš minēto, nevar tikt prasīts, lai Apelācijas padome iebilduma vērtējuma mērķiem ņemtu vērā preces un pakalpojumus, kuri nav norādīti paziņojumā par iebildumu. Tāpēc Apelācijas padome pamatoti ir salīdzinājusi vienīgi tos pakalpojumus, kuri norādīti paziņojumā par iebildumu un uz kuriem ir balstīts iebildums, ar apstrīdētajiem pakalpojumiem, kurus aptver reģistrācijai pieteiktā preču zīme.

33 Šis vērtējums nav atspēkots ar prasītājas apgalvojumu, saskaņā ar kuru tai kā ļoti pazīstamam uzņēmumam, kas nodarbojas ar visa veida preču mazumtirdzniecību trešajām personām, esot bijusi vēlme aptvert mazumtirdzniecības pakalpojumus.

34 Kā to pamatoti ir uzsvēris *EUIPO* un nelemjot par šī argumenta pieņemamību, kuru *EUIPO* arī ir apstrīdējis, preču zīmes īpašnieka vēlme nodrošināt konkrētus pakalpojumus un tas, ka šis īpašnieks ir plaši pazīstams kā šo pakalpojumu nodrošinātājs, nenozīmē, ka preču zīme, kuras īpašnieks tas ir, noteikti aizsargā minētos pakalpojumus, ne *a fortiori*, ka iebildumi, kurus tas iesniegs, attiecīgi būs balstīti uz šiem pakalpojumiem.

35 Tādējādi no visa iepriekš minētā izriet, ka Apelācijas padome pamatoti ir salīdzinājusi apstrīdētos pakalpojumus, kuros aptver reģistrācijai pieteiktā preču zīme, vienīgi ar tiem pakalpojumiem, kurus aptver agrākā preču zīme un kuri ir norādīti paziņojumā par iebildumu, tādējādi, neesot nekādiem argumentiem, kuri atspēko šādi veiktā salīdzinājuma rezultātu, vienīgais prasības pieteikumā izvirzītais pamats ir jānoraida kā nepamatots, nelemjot par tā pieņemamību, kuru ir apstrīdējusi persona, kas iestājusies lietā.

36 Līdz ar to šī prasība ir jānoraida.

Par tiesāšanās izdevumiem

37 Atbilstoši Vispārējās tiesas Reglamenta 134. panta 1. punktam lietas dalībniekam, kuram nolēmums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram nolēmums ir labvēlīgs. Tā kā prasītājai spriedums ir nelabvēlīgs, tai ir jāpiespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus atbilstoši *EUIPO* un personas, kas iestājusies lietā, prasījumiem.

Ar šādu pamatojumu

VISPĀRĒJĀ TIESA (otrā palāta)

nospriež:

1) prasību noraidīt,

2) *El Corte Inglés, SA* atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

Martins Ribeiro Gervasoni Madise

Pasludināts atklātā tiesas sēdē Luksemburgā 2016. gada 24. maijā.

[Paraksti]